

หัวข้อ	ความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ ปรียากร
ชื่อนักศึกษา	นายนเรศร์ ฉิมมาอุย
หลักสูตร	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรคือ ประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว จำนวน 398 คน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม ในการวิจัยครั้งนี้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 50 - 59 ปี มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบอาชีพเกษตรกร มีสถานภาพสมรส พักอาศัยกับครอบครัว และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท

2. ระดับความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ด้านภาพรวม พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.50$, S.D. = .313) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้

1. ด้านคุณสมบัติและขั้นตอนการขอรับการสงเคราะห์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.71$, S.D. = .276)

2. ด้านเอกสาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.56$, S.D. = .371)

3. ด้านความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 0.23$, S.D. = .381) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ การขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้

Title Knowledge and Understanding in Requesting Assistance for Patient Pauper of Citizens in Mueang Sa Kaeo District, Sa Kaeo Province
Advisor Assoc. Prof. Pakorn Priyakorn, Ph.D.
Name Naretr Chimmachuy
Degree Master of Public Administration
Academic year 2023

Abstract

The propose of this research is to study knowledge and understanding in requesting assistance for patient pauper of citizens in Mueang Sa Kaeo District, Sa Kaeo Province. The researcher distributed questionnaires to collect data from 398 citizens in Mueang Sa Kaeo District, Sa Kaeo Province. The statistics used in data analysis in this research used descriptive statistics to find basic statistics such as frequency and percentage, average and standard deviation.

The results are summarized as follows.

1. Citizens in the Mueang Sa Kaeo District, Sa Kaeo Province, most were male, aged 50 - 59 years, with a lower secondary education level, worked as farmers, had marital status,lived with family, and had an average monthly income of 10,001 - 15,000 baht.

2. Level of knowledge and understanding in requesting assistance for patient pauper of citizens in the Mueang Sa Kaeo District, Sa Kaeo Province, overall, it was found that citizen's knowledge and understanding was at a moderate level ($\bar{X} = 0.50$, S.D. = .313) when considering each aspect by arranging the values from the highest to the lowest in order as follows.

2.1 Qualifications and procedures for requesting assistance aspect was at a high level ($\bar{X} = 0.71$, S.D. = .276)

2.2 Document aspect was at a moderate level ($\bar{X} = 0.56$, S.D. = .371)

2.3 Knowledge and Understanding aspect was at a low level ($\bar{X} = 0.23$, S.D. = .381)

Keywords: knowledge and understanding, requesting assistance for patient pauper

ความสำคัญของเรื่องทีวีจีย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้การสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ตามระเบียบดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการสงเคราะห์ผู้ป่วยยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยบรรจุไว้ในข้อบัญญัติตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เป็นต้นมา จากการศึกษาการใช้งบประมาณในการสงเคราะห์นี้ พบว่า งบประมาณ พ.ศ. 2561 ช่วยเหลือ จำนวน 13 ราย งบประมาณ พ.ศ. 2562 ช่วยเหลือ จำนวน 45 ราย งบประมาณ พ.ศ. 2563 ช่วยเหลือ จำนวน 78 ราย งบประมาณ พ.ศ. 2564 ช่วยเหลือ จำนวน 93 ราย งบประมาณ พ.ศ. 2565 ช่วยเหลือ จำนวน 29 ราย และ งบประมาณ พ.ศ. 2566 ตั้งแต่ ตุลาคม 2565 ถึง กุมภาพันธ์ 2566 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ยังไม่มีผู้ป่วยที่ยากไร้เข้าสู่กระบวนการพิจารณาการขอรับการสงเคราะห์แต่อย่างใด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วได้เล็งเห็นความสำคัญในการช่วยเหลือประชาชนในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2560 และอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 45 (8) ประกอบกฎกระทรวง (พ.ศ.2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ลงวันที่ 15 กันยายน 2541 ข้อ 13 จึงได้จัดทำโครงการสงเคราะห์

ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ให้ผู้ป่วยที่ยากไร้ได้รับการช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (ค่าพาหนะ) เข้ารับการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของรัฐ โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ดังนี้ 1. ผู้ป่วยที่ยากไร้ มีสัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสระแก้ว 2. ผู้ป่วยที่มีความประสงค์ขอรับการสงเคราะห์ ได้ดำเนินการขอรับการสงเคราะห์จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แล้ว 3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว สามารถให้การสงเคราะห์ได้ กรณีได้รับการสงเคราะห์ไม่เพียงพอหรือไม่ได้รับการสงเคราะห์เนื่องจากถูกจำกัดด้วยงบประมาณ จึงให้การสงเคราะห์เพิ่มเติมได้ตามที่จ่ายจริงไม่เกินครั้งละ 2,000 บาทต่อคน และไม่เกินสามครั้งต่อคนต่อปีงบประมาณ แต่กรณีผู้ป่วยที่ยากไร้ที่มีความจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีความจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์เกินสามครั้ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วจะดำเนินการขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรายกรณีไป

ทั้งนี้ ผู้ป่วยที่ได้รับการช่วยเหลือสงเคราะห์จะต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2560

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะนักพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว มีหน้าที่ในการรับเรื่องขอรับการสงเคราะห์ จึงศึกษา

เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” เนื่องจากงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วได้ตั้งไว้ในข้อบัญญัติ สามารถช่วยเหลือปีงบประมาณรายจ่ายได้ไม่น้อยกว่า 300 ราย เพื่อให้ประชาชนที่ยากไร้และป่วยได้รับทราบหลักการการขอรับการสงเคราะห์ค่าเดินทางไปรักษาตัว ณ สถานพยาบาลของรัฐตามระเบียบข้างต้นทั่วถึงมากขึ้น และนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนำไปพัฒนาในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้วต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประเมินความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจ 2. ด้านเอกสาร และ 3. คุณสมบัติและขั้นตอนการขอรับการสงเคราะห์

2. ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว อายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 398 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาของการวิจัย เริ่มตั้งแต่ เดือน กุมภาพันธ์ 2566 ถึง เดือน กันยายน 2566

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
2. ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชน ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
3. ได้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

นิยามคำศัพท์

1. ประชาชน หมายความว่า ประชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
2. ระเบียบ หมายความว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2560

3. ผู้ป่วยที่ยากไร้ หมายความว่า ผู้ป่วยที่ยากจน ซึ่งมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

4. การขอรับการสงเคราะห์ หมายความว่า ผู้ป่วยที่ยากไร้ ได้ดำเนินการขอรับการสงเคราะห์จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และได้รับการสงเคราะห์ ไม่เพียงพอ หรือไม่ได้รับการสงเคราะห์เนื่องจากถูกจำกัดด้วยงบประมาณ เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของรัฐตามที่จ่ายจริง

5. ความเข้าใจทั่วไป หมายความว่า การเข้าใจถึงสิทธิที่ได้รับการสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)

6. เอกสารที่ใช้ประกอบการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ หมายความว่า เอกสารที่แสดงว่าผู้ป่วยที่ยากไร้ได้รับการสงเคราะห์จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แล้วแต่ได้รับการสงเคราะห์ไม่เพียงพอ หรือไม่ได้รับการสงเคราะห์เนื่องจากถูกจำกัดด้วยงบประมาณ เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของรัฐ

7. คุณสมบัติและขั้นตอนการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ หมายความว่า

1. มีสัญชาติไทย
2. มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนจังหวัดที่ขอรับการสงเคราะห์
3. เข้ารับการรักษา ณ สถานพยาบาลของรัฐ

4. ผู้ป่วยที่ยากไร้ ได้ขอรับการสงเคราะห์จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แล้วได้รับการสงเคราะห์ไม่เพียงพอหรือไม่ได้รับการสงเคราะห์เนื่องจากถูกจำกัดด้วยงบประมาณ

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้
3. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2560
4. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
5. ข้อมูลทั่วไปของอำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ให้ความหมายคำว่า "ความรู้" (Knowledge) ว่าหมายถึง สิ่งที่ยึดมั่นมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์สิ่งที่ได้รับมาจากการได้

ยีน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติต่อองค์วิชา
ในแต่ละสาขา

Bertrand Russell (1926 อ้างถึงใน
นวรรตน์ พัฒโนทัย, 2555) ได้ให้ความหมาย
ของความรู้ คือ อาจกำหนดไว้ให้เชื่อสิ่งที่อยู่ใน
ข้อตกลงกับข้อเท็จจริง แต่ปัญหาคือ การที่ไม่
มีใครรู้ในสิ่งที่เชื่อ คือ ไม่มีผู้รู้สิ่งที่จริง
และไม่มีผู้รู้ในสิ่งที่จัดเรียงไว้ตามข้อตกลง
แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการขอรับบริการ
สงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้

กระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการ
สงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. 2560 เพื่อให้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ โดยระเบียบ
ดังกล่าวได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2560 มีผลใช้บังคับ
ตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2560 เป็นต้นไป
และเพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์
ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ตามระเบียบนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
ประสิทธิผล ปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงอาศัย
อำนาจ จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการ
สงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. 2560 ข้อ 13 กำหนด
หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการ
สงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด

- ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด
พิจารณาสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้เป็น
ค่าใช้จ่าย ในการเดินทางเพื่อเข้ารับการ
รักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของรัฐได้
ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

- ให้ผู้ป่วยที่ยากไร้ดำเนินการขอรับบริการ
สงเคราะห์จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์ก่อน

- กรณีที่ผู้ป่วยที่ยากไร้ ได้รับการ
สงเคราะห์ตามข้อ (1) แต่ได้รับการสงเคราะห์
ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เช่น มีค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางเข้ารับการรักษาพยาบาล จำนวน
4,000 บาท แต่ได้รับการสงเคราะห์จาก
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์ จำนวน 6,000 บาท หรือไม่ได้รับการ
สงเคราะห์เนื่องจากถูกจำกัดด้วยงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถให้การ
สงเคราะห์เพิ่มเติมได้ตามที่จ่ายจริงไม่เกินครั้ง
ละ 2,000 บาทต่อคน และไม่เกินสามครั้งต่อ
คนต่อปีงบประมาณ

2. ในกรณีผู้ป่วยที่ยากไร้มีความ
จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลอย่าง
ต่อเนื่อง เช่น ผู้ป่วยโรคไต ซึ่งต้องได้รับการ
ฟอกไตเป็นประจำ ซึ่งมีความจำเป็นจะต้อง
ได้รับการสงเคราะห์มากกว่าสามครั้ง ให้ขอ
ความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นราย
กรณี ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้ง
งบประมาณเพื่อการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้
ไว้ในงบกลาง ประเภท รายจ่ายตามข้อผูกพัน
โดยให้เบิกจ่ายได้ตามความจำเป็นและ
คำนึงถึงฐานะทางการคลังเป็นสำคัญ สำหรับ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ประกาศใช้
ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.
2560 แล้ว ให้พิจารณาโอนงบประมาณที่
เหลือจ่ายหรือรายการที่หมดความจำเป็น ไป
ตั้งจ่ายเป็นรายการใหม่ในงบกลางดังกล่าว

- ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด
แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง
ประกอบด้วยปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เป็นประธาน ผู้อำนวยการกองคลัง องค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนสำนักงานพัฒนา

สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมคุณภาพชีวิต องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติให้การสงเคราะห์ความช่วยเหลือหรือดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ

- ให้เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่รับคำขอรับการสงเคราะห์ พร้อมตรวจสอบว่าผู้ป่วยยากไร้ที่ยื่นคำขอมิคุณสมบัติครบถ้วนหรือไม่ และส่งคำขอรับการสงเคราะห์ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยเร็ว (แบบคำขอรับการสงเคราะห์ให้เป็นไปตามแบบของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในเขตพื้นที่ทราบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นขอรับการสงเคราะห์ ตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้

อนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำความเข้าใจและบูรณาการร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สาธารณสุขจังหวัด นายอำเภอ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และสำนักงานเหล่ากาชาดจังหวัด ในกรณีผู้ป่วยที่ยากไร้ในพื้นที่ ซึ่งเป็นคนไข้ในพระราชานุเคราะห์ หากจะต้องมีการดูแลผู้ป่วยดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ก็ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2560 และหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กำหนดขึ้นตาม

ระเบียบดังกล่าว ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2560

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (8) และมาตรา 74 (9) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ประกอบกับ (13) ของกฎกระทรวง (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2560”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 การสงเคราะห์ตามระเบียบนี้เป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยที่ยากไร้ตามสมควรแก่กรณีการให้หรือไม่ให้การสงเคราะห์ความช่วยเหลือหรือการดำเนินการอื่นใดตามระเบียบนี้ไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง

ข้อ 5 ในระเบียบนี้ “การสงเคราะห์” หมายความว่า การช่วยเหลือผู้ป่วยที่ยากไร้ เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง “ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง” หมายความว่า ค่าพาหนะสำหรับการเดินทางของผู้ป่วยที่ยากไร้ เพื่อเข้ารับ

การรักษาพยาบาล ณ โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของทางราชการ “ผู้ป่วยที่ยากไร้” หมายความว่า ผู้ป่วยที่ยากจน ซึ่งมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ การสงเคราะห์ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ 6 องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาล ณสถานพยาบาลของรัฐได้ภายใต้หลักเกณฑ์ดังนี้ (1) ผู้ป่วยที่ยากไร้ ได้ดำเนินการขอรับการสงเคราะห์จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และ (2) ผู้ป่วยที่ยากไร้ ได้รับการสงเคราะห์ตามข้อ (1) ไม่เพียงพอ หรือไม่ได้รับ การสงเคราะห์เนื่องจากถูกจำกัดด้วยงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถให้การสงเคราะห์ เพิ่มเติมได้ตามที่จ่ายจริงไม่เกินครั้งละ 2,000 บาทต่อคน และไม่เกินสามครั้งต่อคนต่อปีงบประมาณหน้า 9 เล่ม 134 ตอนพิเศษ 51 ง ราชกิจจานุเบกษา 17 กุมภาพันธ์ 2560

ข้อ 7 ผู้ป่วยที่ยากไร้ที่ยื่นคำขอตามข้อ 6 ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ (1) มีสัญชาติไทย (2) มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ขอรับการสงเคราะห์ (3) ได้รับการรักษาจากสถานพยาบาลของรัฐ

ข้อ 8 การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ ให้ยื่นต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือยื่นผ่านเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณีที่ดินมีภูมิลำเนาอยู่ในกรณีนี้ให้เทศบาลหรือ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นส่งคำขอรับการสงเคราะห์ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็ว

ข้อ 9 การสงเคราะห์ตามข้อ 6 ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นประธาน ผู้อำนวยการกองคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมคุณภาพชีวิต องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติให้การสงเคราะห์ ความช่วยเหลือหรือดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ผู้ป่วย ที่ยากไร้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ กรณีที่มีความจำเป็นต้องสงเคราะห์เกินกว่าสามครั้งตามข้อ 6 (2) ให้ขอความเห็นชอบ จากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรายกรณี

ข้อ 10 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้งงบประมาณเพื่อการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ไว้ในงบกลางประเภท รายจ่ายตามข้อผูกพัน โดยให้เบิกจ่ายได้ตามความจำเป็นและคำนึงถึงฐานะทางการคลังเป็นสำคัญ ข้อ 11 ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์”ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” และ เป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อ

พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีในรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดมอม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะด้านสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่นมีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรมนักคิดผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆโดยมีวิชาชีฟตามความถนัด

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวมการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถพึ่งพาตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

สังคมผู้สูงอายุที่ประชากรทั้งหมดซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศ และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะยาว ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุไว้

ตลอดจนทุกภาคส่วนได้ตระหนักต่อสถานการณ์ดังกล่าว จึงมีการดำเนินงานด้านสังคมผู้สูงอายุที่ยากไว้ เพื่อเร่งขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงแต่จากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า ปัญหา การ ขับ เคลื่อน งาน ด้านสังคมผู้สูงอายุที่ยากไว้ มีปัญหาที่สำคัญดังนี้

1. การขับเคลื่อนการดำเนินงานสังคมผู้สูงอายุที่ยากไว้ส่วนใหญ่เป็นการทำงานแบบแยกส่วน ขาดการบูรณาการหรือมีความซ้ำซ้อนทั้งในเชิงประเด็น และเชิงพื้นที่ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน ด้านผู้สูงอายุที่ยากไว้ในภาพรวม ดังนั้นทุกภาคส่วนจึงต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อนำนโยบายผู้สูงอายุที่ยากไว้ไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง

2. กลไกการติดตามผลการดำเนินงาน ปัจจุบันข้อมูลผลการดำเนินงานสังคมผู้สูงอายุที่ยากไว้ไม่สามารถแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานที่เป็นปัจจุบันได้จากทุกภาคส่วนที่มีการดำเนินงาน จึงส่งผลกระทบต่อประเมินสถานการณ์และการกำหนดนโยบายในระดับต่างๆ จึงจำเป็นต้องการกำหนดเรื่องผู้สูงอายุที่ยากไว้ให้เป็นระเบียบวาระแห่งชาติเพื่อให้การดำเนินงานสังคมผู้สูงอายุที่อยู่ในลำดับสำคัญและได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ผันแปรไปตามนโยบายของแต่ละรัฐบาลและการขับเคลื่อนนโยบายเตรียมความพร้อมรองรับสังคมผู้สูงอายุที่ยากไว้เพื่อกำหนดประเด็นและผู้รับผิดชอบหลักในการบูรณาการ การทำงานอย่างเป็นองค์รวม โดยมีเป้าหมายหลักคือให้สังคมผู้สูงอายุที่ยากไว้ไทยมีสุขภาพแข็งแรงปลอดภัยและมีส่วนร่วม (พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546, [ออนไลน์], 2563)

ความเป็นมาการจัดทำแผน 20 ปี สังคมผู้ป่วยที่ยากไร้ ด้านรัฐบาลได้มีนโยบายในการปฏิรูปประเทศไทย โดยกำหนดกรอบการปฏิรูปภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และให้ทุกส่วนราชการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี ซึ่งกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ดำเนินการจัดทำภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของหน่วยงานในสังกัด และได้เวียนผลการจัดทำยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ระยะ 20 ปี เพื่อทราบและใช้กรอบแนวทางในการกำหนดทิศทาง การขับเคลื่อนงานของส่วนราชการระดับกรมในอนาคตโดยกำหนดวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พ.ศ. 2560-2564) กล่าวถึงเป้าหมายที่มีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยที่ยากไร้ ที่ต้องนำมาพิจารณาในการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนสู่การปฏิบัติ คือ ความมั่นคงทางรายได้ บริการสุขภาพ การดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงและควรเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ป่วยที่ยากไร้ รวมทั้งทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับผู้ป่วยที่ยากไร้ ซึ่งมีผลต่อการวิเคราะห์ตัดสินใจในเรื่องต่างๆเกี่ยวกับประเด็นผู้ป่วยที่ยากไร้ซึ่งสะท้อนแนวคิดที่จะไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสระแก้ว

สระแก้วเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย แยกออกมาจากจังหวัดปราจีนบุรีเมื่อ พ.ศ. 2536 โดยในปัจจุบันถือเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นอีกหนึ่งจังหวัดพรมแดนที่มีการติดต่อกับชายแดนเป็นอย่างมาก จังหวัด

สระแก้วมีที่มาจากชื่อสระน้ำโบราณในพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว ซึ่งมีอยู่ 2 สระในสมัยธนบุรี ประมาณ

ปี พ.ศ.2523 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อครั้งทรงเป็นสมเด็จพระเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกเป็นแม่ทัพยกไปตีที่ประเทศเขมร (ราชอาณาจักรกัมพูชา) ได้แวะพักบริเวณสระแก้ว ทั้งสองแห่งนี้กองทัพได้อาศัยน้ำจากสระใช้สอย จึงได้ขนานนามสระทั้งสองนี้ว่า “ สระแก้ว สระขวัญ” และได้นำน้ำจากสระทั้งสองแห่งนี้ใช้ในการประกอบพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยา โดยถือว่าเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์สระแก้ว เดิมมีฐานะเป็นตำบล ซึ่งสมัยก่อนได้ตั้งเป็นด่านสำหรับตรวจคนและสินค้าเข้าออก มีข้าราชการตำแหน่งนายกองทำหน้าที่เป็นนายด่าน จนถึง ปี พ.ศ.2452 ทางราชการจึงได้ ยกฐานะขึ้นเป็นกิ่งอำเภอชื่อว่า “ กิ่งอำเภอสระแก้ว ” ขึ้นอยู่ในการปกครองของอำเภอกบินทร์ โดยใช้ชื่อสระน้ำเป็นชื่อกิ่งอำเภอชื่อว่า “อำเภอสระแก้ว ” ขึ้นอยู่ในการปกครองของจังหวัดปราจีนบุรี และต่อมาเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2536 ได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดสระแก้วขึ้นประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 110 ตอนที่ 125 ลงวันที่ 2 กันยายน 2536 เป็นผล ให้จังหวัดสระแก้วได้เปิดทำการในวันที่ 1 ธันวาคม 2536 โดยเป็นจังหวัดที่ 74 ของประเทศไทย มีเนื้อที่ทั้งหมด 7,219.717 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,496,962 ไร่ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ 58 ตำบล 731 หมู่บ้าน 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 15 เทศบาล 3 เทศบาลเมือง 12 เทศบาลตำบล) และ 50 องค์การบริหารส่วนตำบล มีประชากรทั้งสิ้น 548,781 คน และมี 169,829 หลังคาเรือน ด้านทิศตะวันออกของจังหวัดสระแก้วมีอาณาเขตติดต่อกับ

ราชอาณาจักรกัมพูชา เป็นระยะทาง 165 กิโลเมตร ใน 4 อำเภอ คือ อำเภอ อรัญประเทศ อำเภอคลองหาด อำเภอดาพระ ยาและอำเภอโคกสูง มีจุดผ่านแดนที่สำคัญ 4 จุด คือจุดผ่านแดนถาวร 1 แห่ง และจุดผ่อนปรนการค้า 3 แห่ง มีตลาดโรงเกลือซึ่งเป็นแหล่งสินค้ามือสองที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาค สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดปละหลายพันล้านบาท

นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่มีชื่อเสียงคือ อุทยานแห่งชาติปางสีดา อุทยานแห่งชาติตาพระยา ซึ่งได้รับการประกาศให้เป็นส่วนหนึ่งของมรดกโลก ละลุเขื่อนพระพร่งถ้ำเพชรโพธิ์ทองและน้ำตกเขาตระกรับ เป็นต้น

ที่ตั้งและอาณาเขต

สระแก้ว เป็นจังหวัดชายแดนด้านตะวันออกตอนบนของประเทศ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 13 องศา 15 ลิปดา ถึง 14 องศา 15 ลิปดาเหนือ กับประมาณเส้นแวงที่ 101 องศา 45 ลิปดา ถึง 103 องศาตะวันออก โดยมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

- ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดนครราชสีมา
- ทิศตะวันออก ติดกับปอยเปต จังหวัดบันทายมีชัย ประเทศกัมพูชา
- ทิศใต้ ติดกับจังหวัดจันทบุรี
- ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดฉะเชิงเทรา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พนิดา คัดนาหงส์ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ชุมชนสุขสำราญพัฒนา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ระดับ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับจากมาก ไปหาน้อยพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความเข้าใจขั้นตอนการลงทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ด้านความรู้ความเข้าใจทั่วไป ด้านความรู้ความเข้าใจเมื่อผู้สูงอายุย้ายภูมิลำเนา (ย้ายทะเบียนบ้าน) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในโครงการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ยุวดี ระยับศรี (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการสงเคราะห์ การจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านเอกสารประกอบการยื่นคำขอเงินค่าจัดการศพผู้สูงอายุ รองลงมาด้านคุณสมบัติผู้สูงอายุที่เสียชีวิตขอรับค่าจัดการศพผู้สูงอายุ ด้านการตรวจสอบข้อมูลและพิจารณาอนุมัติจ่ายเงิน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการยื่นคำขอรับเงินค่าจัดการศพผู้สูงอายุ

นัยนา ไชยสุระ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุชุมชนเกาะกลาง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยภาพรวมและ

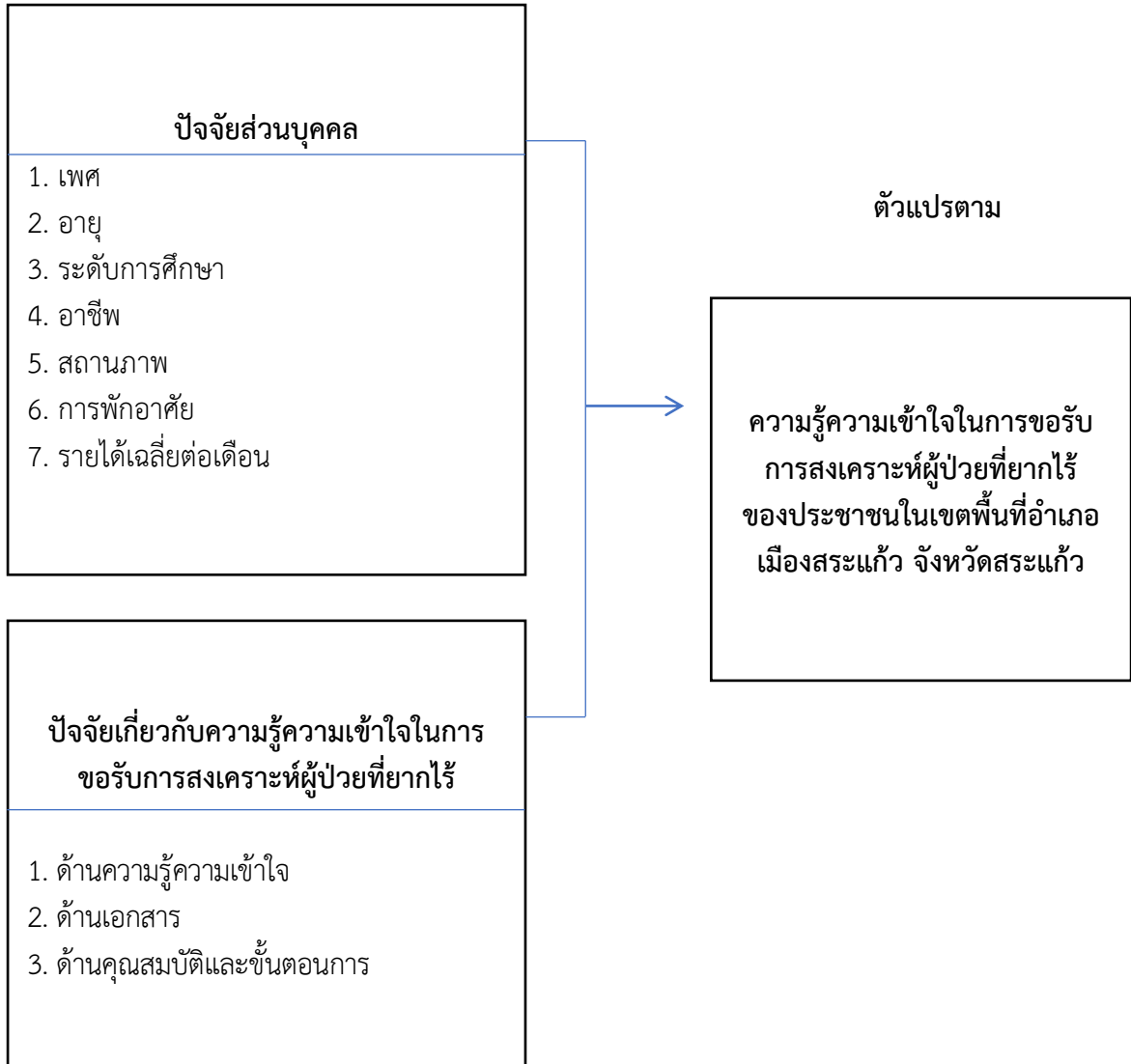
ทุกด้านอยู่ในระดับมาก จากการศึกษาวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแยกวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ ดังนี้ 1. ด้านการยื่นคำขอรับเงินค่าจัดการศพผู้สูงอายุพบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเขตบางกอกน้อย โดยรวมมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง 2. ด้านคุณสมบัติผู้สูงอายุที่เสียชีวิตขอรับค่าจัดการศพผู้สูงอายุ พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชน เขตบางกอกน้อยโดยรวมมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง มีประเด็นที่ประชาชนเขตบางกอกน้อยมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด อยู่ 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็น ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและประเด็น ผู้สูงอายุมีสัญชาติไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเป็นความรู้พื้นฐานที่ประชาชนทั่วไปรับรู้ที่ผู้สูงอายุมีสิทธิในการรับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คือ ผู้ที่อายุ 60 ปีขึ้นไปและมีสัญชาติไทย และประเด็น ผู้สูงอายุที่อยู่ในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากที่สุด อยู่ 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็น ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและประเด็น ผู้สูงอายุมีสัญชาติไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เป็นความรู้พื้นฐานที่ประชาชนทั่วไปรับรู้ที่ผู้สูงอายุมีสิทธิในการรับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คือ ผู้ที่อายุ 60 ปีขึ้นไปและมีสัญชาติไทย และประเด็น ผู้สูงอายุที่อยู่ในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ สถานสงเคราะห์ สถานดูแลสถานคุ้มครอง หรือสถานใดๆ ของรัฐหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้รับรอง (ตามแบบ ศผส.01 และ ศผส. 02)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2560 และหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้วิจัยใช้แนวคิดของการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ นำมากำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการขอรับบริการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” ใน 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ
2. ด้านเอกสาร
3. ด้านคุณสมบัติและขั้นตอนการขอรับการสงเคราะห์

ตัวแปรอิสระ

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการดำเนินการวิจัยประเภทงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งประกอบไปด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย และ สถิติที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชากรในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว อายุ 18 ปีขึ้นไป (ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว 2566 ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จำนวน 86,186 คน

จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ประมาณ 398 คน

ส่วนเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้ การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยทำการเก็บ ข้อมูล จาก ประชากรในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว อายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 398 คน

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) ได้จากการศึกษาวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) ได้จากการสำรวจโดยการแจก แบบสอบถามให้กับประชาชนในเขตพื้นที่ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว อายุ 18

ปีขึ้นไป และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบ ที่ได้จากแบบสอบถาม จำนวน 398 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการ สงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัด พ.ศ. 2560 และหลักเกณฑ์และ วิธีปฏิบัติในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อนำมาเป็น แนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยกรอบ แนวความคิดเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสงเคราะห์ ผู้ป่วยที่ยากไร้ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไป เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและเพื่อขอคำแนะนำมาปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม เครื่อง วิจัยครั้งนี้เป็น

แบบสอบถาม เพื่อศึกษาความรู้ความ เข้าใจในการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ส่วนบุคคล ได้แก่ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับ การศึกษา 4. อาชีพ 5. สถานภาพ 6. การพัก อาศัย และ 7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัย เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการขอรับการ สงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ของประชาชนในเขต พื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ใน 3 ด้านได้แก่ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจ 2. ด้านเอกสาร และ 3. คุณสมบัติและขั้นตอน การขอรับการสงเคราะห์

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาผู้นำชุมชน และนักพัฒนาชุมชนในพื้นที่ทำการแจกแบบสอบถามประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว อายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 398 คน

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยที่ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม และผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้สถิติในเชิงพรรณนา โดยใช้วิธีประมวลผลค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการสังเคราะห์ มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. อาชีพ 5. สถานภาพ 6. การพักอาศัย และ 7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้การแจกแจงความถี่ และสถิติร้อยละในการอธิบายข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างที่ศึกษา

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจ 2. ด้านเอกสาร และ 3. ด้านคุณสมบัติและขั้นตอน

การขอรับการสงเคราะห์ โดยข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว มีคำถามทั้งหมด 15 ข้อ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous Questions) คือ ทราบ และไม่ทราบ ให้เลือกเพียงคำตอบเดียว โดยข้อที่ต้องการคำตอบว่า "ทราบ" จำนวน 15 ข้อ สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน คือ

ตอบทราบให้คะแนน	1	คะแนน
ตอบไม่ทราบให้คะแนน	0	คะแนน

โดยวิธีการได้มาของเกณฑ์วัดระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 5 ระดับ โดยอาศัยสูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้

คะแนน

ระดับความรู้ความเข้าใจ

ค่าเฉลี่ย 0.81 – 1.00 แสดงว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 0.61 – 0.80 แสดงว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 0.41 – 0.60 แสดงว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 0.21 – 0.40 แสดงว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.20 แสดงว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3.

ระดับการศึกษา 4. อาชีพ 5. สถานภาพ 6. การพักอาศัย และ 7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจ 2. ด้านเอกสาร และ 3. คุณสมบัตินี้ และขั้นตอนการขอรับการสงเคราะห์

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการตรวจสอบข้อมูลความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามมาลงรหัส (Coding) แล้วนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผล

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 50 – 59 ปี มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบอาชีพเกษตรกร มีสถานภาพสมรส พักอาศัยกับครอบครัว และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท

2. ระดับความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ด้านภาพรวม พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้

1. ด้านคุณสมบัติและขั้นตอนการขอรับการสงเคราะห์ อยู่ในระดับมาก
2. ด้านเอกสาร อยู่ในระดับปานกลาง
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ด้านภาพรวม พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ควรเน้นการประชาสัมพันธ์เชิงรุกผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้สิทธิเกี่ยวกับการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักเกณฑ์ของได้รับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับเอกสารประกอบการยื่นขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ว่าต้องใช้เอกสารอะไรบ้างและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชน เพิ่มกลไกในการตรวจสอบคุณสมบัติให้มีความถูกต้องและรัดกุมมากยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ยุวดี รัชย์ศรี (2563) ได้ทำการศึกษา เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุน การสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุตาม ประเพณีของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ระดับ ความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการ สงเคราะห์ การจัดการศพผู้สูงอายุตาม ประเพณีของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านเอกสาร ประกอบการยื่นคำขอเงินค่าจัดการศพ ผู้สูงอายุ (รองลงมาด้านคุณสมบัติผู้สูงอายุที่ เสียชีวิตขอรับค่าจัดการศพผู้สูงอายุ ด้านการ ตรวจสอบข้อมูลและพิจารณาอนุมัติจ่ายเงิน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการยื่นคำ ขอรับเงินค่าจัดการศพผู้สูงอายุ

สุนทร มณีรัตนาศักดิ์ (2560) ได้ ทำการศึกษาเรื่อง “การนำนโยบายโครงการ สนับสนุน การจัดการศพผู้สูงอายุตาม ประเพณีมาปฏิบัติ กรณีศึกษา: สำนักงานเขต บางกอกน้อย” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้าน การรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิในการ รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพผู้สูงอายุ เช่นไม่ ทราบว่ามีนโยบายดังกล่าว หรือทราบแต่มี ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับนโยบาย โดยเฉพาะ หลักเกณฑ์ตามคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาครัวเรือนยากจน ของผู้สูงอายุที่เสียชีวิต มีความคลุมเครือนำไป ปฏิบัติได้ยากผู้ปฏิบัติต้องใช้ดุลยพินิจจนอาจ เกิดความผิดพลาดในการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ ทั้งนี้เนื่องจากกรมกิจการผู้สูงอายุ ได้แก้ไขประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง สนับสนุน การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี

ข้อ 5 การสงเคราะห์ในการจัดการศพตาม ประเพณี ผู้สูงอายุที่ตายต้องเข้าหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (1) อายุเกินหกสิบปีขึ้นไป (2) สัญชาติไทย (3) ผู้สูงอายุที่มีบัตรสวัสดิการ แห่งรัฐ เว้นแต่ผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติตาม เกณฑ์บัตรสวัสดิการแห่งรัฐแต่ยังไม่มีบัตร สวัสดิการแห่งรัฐหรือยังไม่ได้ลงทะเบียนให้ผู้ อานวยการเขต หรือนายอำเภอ หรือหรือ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน หรือนายกเทศมนตรี หรือ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล หรือ นายกเมืองพัทยา หรือ ประธานชุมชนเป็น ผู้ออกหนังสือรับรองตามแบบที่อธิบดีกรม กิจการผู้สูงอายุกำหนดการสงเคราะห์ในการ จัดการศพตามประเพณี ตามประกาศนี้ให้ รวมถึงผู้สูงอายุซึ่งอยู่ในศูนย์พัฒนาการจัด สวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ สถานสงเคราะห์ สถานดูแล สถานคุ้มครอง หรือสถานใดๆ ของรัฐหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ ดำเนินการในลักษณะเดียวกัน ซึ่งจัดการศพ ตามประเพณีโดย มูลนิธิ สมาคม วัด มัสยิด โบสถ์ ให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้รับรอง (ตาม แบบ ศผส.01 และ ศผส.02)

และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ

พนิดา คัดนาหงส์ (2563) ได้ ทำการศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ชุมชนสุขสำราญพัฒนา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ระดับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียง ตามลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้าน ความรู้ความเข้าใจการรับเงินเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้าน ความเข้าใจขั้นตอนการลงทะเบียนเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ (ด้านความรู้ความเข้าใจทั่วไป ด้าน

ความรู้ความเข้าใจเมื่อผู้สูงอายุย้ายภูมิลำเนา (ย้ายทะเบียนบ้าน) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในโครงการบริจาค เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” ทำให้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจในการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว อายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จึงขอสรุปข้อเสนอแนะบางประเด็น ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ เพื่อไม่ให้ประชาชนเสียสิทธิที่พึงมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ เน้นการประชาสัมพันธ์เชิงรุกผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้สิทธิเกี่ยวกับการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักเกณฑ์ของได้รับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์ ระเบียบ กฎหมาย รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงนโยบายโครงการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

2. ด้านเอกสาร ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับเอกสารประกอบการยื่นขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ ว่าต้องใช้เอกสารอะไรบ้างและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชน ไม่เรียกสำเนาเอกสารที่ทางราชการออกให้จากประชาชนโดยไม่จำเป็น

3. ด้านคุณสมบัติและขั้นตอนการขอรับการสงเคราะห์ ภาครัฐควรมีระบบการตรวจสอบและพิจารณาคุณสมบัติของผู้ป่วยที่ยากไร้ที่ไม่มีเอกสารแสดงตัวหรือยังไม่ได้ลงทะเบียนแต่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เพื่อให้สวัสดิการกลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง เป็นการเพิ่มกลไกในการตรวจสอบคุณสมบัติให้มีความถูกต้องและรัดกุมมากยิ่งขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ดุลยพินิจเลือกปฏิบัติ และในอนาคตอันใกล้หากสามารถดำเนินการผ่านระบบออนไลน์และเชื่อมต่อกับระบบเข้ากับฐานข้อมูลของหน่วยงาน โดยสามารถกรอกหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนและตรวจสอบข้อมูลของผู้ป่วยยากไร้ได้ทันที ซึ่งจะทำให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินงาน และสามารถให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำการวิจัยซ้ำในลักษณะนี้ เพื่อเปรียบเทียบในพื้นที่ระหว่างหน่วยงานรับเรื่องในจังหวัดอื่นและกรุงเทพมหานคร

2. ควรศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของผู้รับบริการตามนโยบายโครงการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้วในเชิงปริมาณ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการนำนโยบายไปปฏิบัติ ให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบกับข้อมูลส่วนบุคคล และเพิ่มข้อมูลด้านอื่น ๆ ว่าส่งผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับการขอรับการสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้หรือไม่เพื่อให้ได้ข้อมูลหลากหลายในเรื่องต่าง ๆ และให้มีความครอบคลุมได้มากขึ้น

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

บทนิพนธ์

นวรรตน์ พัฒนโนทัย. (2555). ความรู้ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์ : กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

นัยนา ไชยสุระ. (2562). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุชุมชนเกาะกลางเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

พนิดา คัดนาหงส์. (2563). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุชุมชนสุขสำราญพัฒนา เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

ยุวดี ระเบียบศรี. (2563). ความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

สุนทร มณีรัตนาศักดิ์. (2560). การนำนโยบายโครงการสนับสนุนการจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีมาปฏิบัติ กรณีศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาษาอังกฤษ

Bertrend, Russell. (1926). "Theory of Knowledge for the Encyclopedia Britannica." Theory. 11 (1): pp 1-15.

แหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสระแก้ว. [ออนไลน์] . (2566). เข้าถึงได้จาก :

<https://th.wikipedia.org/wiki> สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2566.

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว. [ออนไลน์] . (2566). ข้อมูลทั่วไป. เข้าถึงได้จาก:

<https://sakaepao.go.th> สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2566.